

Emancipatie

Geef de jonge **vader** evenveel kansen als de **moeder**

De uitbreiding van ouderschapsverlof is een goede stap, maar meer is nodig, schrijven **Lori en Tatum Postema**.

Na de uitbreiding van het geboorteverlof in 2019 en het aanvullend geboorteverlof in 2020 voor partners, worden nu eindelijk echte stappen gezet om gelijkwaardigheid tussen ouders mogelijk te maken. Vanaf 2 augustus kunnen beide ouders tot 9 weken gedeeltelijk betaald ouderschapsverlof opnemen in het eerste levensjaar van hun kind.

Dit is een grote stap, die ouders meer keuzevrijheid in taakverdeling geeft. Maar we zijn er nog niet. Geef vaders het recht op een vliegende start als ouder en geef moeders gelijke mogelijkheden tot betaald werk.

De babyboete, de ouderlijke burnout en de campagne #squatforchange voor het mogelijk maken van vaderschap: het zijn woorden en initiatieven voor de problemen die ontstaan nu ouders zorgtaken en betaald werk gelijkwaardig willen verdelen. Dat we hiervoor steeds

meer woorden kennen, is geen verrassing. Onze maatschappij is nog niet aangepast op gelijkwaardig ouderschap. Zowel vaders als moeders geven aan het gelukkigst te zijn wanneer zorgtaken en betaald werk gecombineerd kunnen worden.

Veel stellen willen dan ook naar een minder traditionele rolverdeling. Toch verdampen deze voornemens in de praktijk vaak. Van de ouders die zorgtaken gelijk willen verdelen, blijkt dit maar bij de helft te lukken. Hoe kan dit?

Frans voorbeeld

Twee belangrijke antwoorden op deze vraag zijn: het beleid in Nederland en de cultuur. Binnen Europa zijn we bepaald geen voortrekker. Nederland verschilt met een aantal andere Europese landen zoals Frankrijk, waar het normaler is voor vrouwen om fulltime te werken.

Dit verschil ontstond tijdens de Eerste Wereldoorlog. In de betrokken landen moesten alle zeilen worden bijgezet. Vrouwen namen hun plek in de fabriek in. We zijn de culturele achterstand op het gebied van gelijkwaardigheid nog steeds aan het wegwerken.

Verschuiven van de feministische golven hebben hun uitwerking gehad. Toch blijft er een sprong in ongelijkheid ontstaan op het moment dat een man en een vrouw samen een kind krijgen. Ineens verliest een

Nederland loopt bepaald niet voorop in de taakverdeling

vrouw mét kinderen ten opzichte van een vrouw zonder kinderen gemiddeld 39 procent aan inkomen over de rest van het leven. Vaders leveren nauwelijks iets in. Dit wordt ook wel de 'babyboete' genoemd, een woord dat alleen op vrouwen betrekking heeft.

Tegelijkertijd wordt nogal eens gedacht dat vaders minder goed als

ouder zouden zijn: ongeveer een derde van de mannen en een kwart van de vrouwen heeft de overtuiging dat vrouwen het beste voor kinderen kunnen zorgen.

Dit terwijl blijkt dat mannen en vrouwen even goede opvoeders zijn, als ze maar dezelfde kans krijgen hun kind te leren kennen. Vooral als er periodes alleen voor de kinderen gezorgd wordt terwijl de partner werkt. Ook op het gebied van ouderschap blijkt maar weer eens: oefening baart kunst. En als je eenmaal ergens goed in bent, tja, dan vind je het vaak ook pas écht leuk.

Een goede band tussen vader en kind blijkt vervolgens goed voor het geluk van de vader, maar ook voor het hele gezin en de ontwikkeling van de kinderen. Zo blijken meisjes

mondiger te worden en jongens zorgzamer als vaders meer zorgtaken op zich nemen.

Ideologie

Onze moederschapsideologie blijft echter hardnekkig. Dit wordt versterkt door politieke keuzes, zoals verlofregelingen, waarin ouders nog steeds ongelijk behandeld worden. Tot nu toe kregen moeders 16 weken volledig betaald verlof (zwangerschaps- en bevallingsverlof). Partners kregen één week geboorteverlof en de mogelijkheid tot 5 weken gedeeltelijk betaald aanvullend geboorteverlof. Na zo'n voorsprong voor moeders zijn stereotype genderpatronen er binnen de kortste tijd ingesleten.

Nu ouderschapsverlof per augustus

Zie voor meer opinieartikelen trouw.nl/opinie

Vader kan alles wat moeder kan. FOTO JEAN-PIERRE JANS

verwacht dat ze de 'ideale werknemer' zijn. Bovendien wordt in gezinnen soms de keuze gemaakt dat de meestverdienende partner de meeste uren werkt (vaak vaders). Ook wordt aanvullend geboorteverlof soms om financiële redenen niet opgenomen en kunnen kosten voor kinderopvang een drempel zijn.

Als we mannen en vrouwen écht gelijk vinden, geef ze dan ook gelijke kansen op een band met hun gezin én op een carrière. Dus voor beide ouders voldoende mogelijkheden zich in te werken in de gezinstaken door voldoende verlofregelingen: volledig betaald en met enige druk op vaders en werkgevers dit ook te gebruiken. Bijvoorbeeld naar Zweeds model, waar van een gezamenlijk ruim verlof (480 dagen) een deel (90 dagen) alleen door de desbetreffende ouder zelf op te nemen is en anders vervalt.

Daarnaast is toegang tot gratis en goede kinderopvang een voorwaarde voor het kunnen maken van echte keuzes in de verdeling van taken. Zo krijgen kinderen in de kwetsbare eerste jaren de zorg die ze verdienen en kunnen gezinnen direct na de geboorte starten met de taakverdeling die ze voor ogen hebben. Dan wordt dat het patroon dat er in slijt. Laten we een streep zetten door de woorden 'babyboete' en 'parental burnout' en het initiatief #squatforchange overbodig maken.

Vaders halen maar weinig in met die negen weken extra verlof

tus voor negen weken gedeeltelijk betaald wordt (voor beide ouders) geeft dit partners meer kansen direct een goede band op te bouwen met hun kind. Dit is echter bij lange na niet voldoende om ongelijkheid tussen mannen en vrouwen recht te trekken. Vaders nemen nu al niet altijd het volledige aantal dagen verlof op. Van mannen wordt nog altijd

Lori en Tatum Postema
Kleine Zaken, grote taken organisatie voor cursussen (gelijkwaardig) ouderschap